

هو الأبهى

شیراز

حضرت عندلیب ریاض الهی علیه بهاء الله الأبهی

هو الأبهی

ای ربّ هذا عندلیب ریاض ثنائک و لیث غیاض ذکرک و ورقاء فردوس محامدک و نعوتک قد تغرّد علی افنان دوحه البیان بأحسن التّبیان و ترنّم فی حدیقة العرفان بأبدع الألحان و نادى بمیثاقک فی قطب الآفاق و ثبت علی عهدک و قاوم اهل الشّقاق ای ربّ ائده فی جمیع الشّؤون یا ربّی الحنون و انطقه فی محافل التّقديس و مجامع التّوحد بذكرک و ثنائک و اشدّد ازره علی خدمتک و البسه خلع التّشريف برحمتک و توجّه بتاج العبودیة فی عتبة قدسک العلیة و قدر له خیراً یتباهی به بین الملاّ المقربین و یشرق وجهه بالنور المبین یا رحمن و یا رحیم ای ربّ هب له هذه الورقة البدیعة امتک الجديدة و سمّها فی ملکوتک نوراً
انک انت الواهب المقتدر الکریم و انک انت الرّحمن الرّحیم ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با ترجمه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱ مارس ۲۰۲۲، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر